

שנה למותה של אתי

לקראת כתיבת שורות אלה, חזרתי אל ההספדים שנכתבו אליה עם מותה, והנה מה שמצאתי שם:

זכרונות של בן ובת שמספרים על תקופת ילדות מאוהבת בחום, חיבוקים, פינוקים, נישוקים ואיטופים. נכדה שמספרת על סבתא קשובה, חכמה, אינטליגנטית ופרפקציוניסטית, שנזכרת ברשטי הצחוק הרבים שהיו להן יחד, ובזיבה חושבת על הרשעים הישיבים שהחיים מלאוניהם, שהיא כבר לא תוכל לחלוק אתה.

נכד שמספר על סבתא רגישה וחכמה, שאיתה הוא משוחח מידי יום ביומו בטלפון, פשוט כי נוסאי השיחה ביניהם אף פעם לא נשברים, וחתן שקורא לחותנת שלו בכינוי חיבה והיא משיבה לו בכינוי משלה.

עוזמה, חריצות, תבונה, זעזועות, שיק, אינטליגנטיות, הזר אצילות ופרפקציוניזם, הן כחול השני המקשר בין כל התיאורים של מי שהייתה אתי בחייה.

ובכל זאת, מי מאתנו שינסה לזמין ברוחו את אתי יראה לפניו ארשת פנים של אישה יפה המשדרת אצילות, ברצו רצינות מהולאה בחומרת סבה, וכשאתה קורא את מה שכותבים אליה הקרובים לה, אתה מלאה שבחברת נכדיה, הרצינות לא הייתה אלא מעטה זקיק וקל להסרה, שמסתיר חוש הומור ורצון להתבצח, ומאחורי הזק של חומרת

הסָפֵר, יש לך חסד מלא באהבה יציים רכות וענוותנות
 שמרבות לאלף ואצניים קשובות.
 היה לך בחודש יוני 2020 כשספצנו לך וסיפרנו שהיא
 הייתה לסמל ומזל של הדג, אסתטיקה בעתות נועזות
 שלמות בקבקות ועוז.

בעיני מי שלא הכיר את אָתִי זָיו, יכולנו להיותם כמי
 שנוקטים בלשון של "אחרי מות קצושים אמור", אך נהפוך
 הוא כל מה שאמרנו לא היה אלא בדבק של המעטה.
 בספטמבר 2020, שלושה חודשים לאחר אותם הספדים, תחת
 הכותרת "מאימא באהבה", הקדים המוסף "סטייל" של יציאות
 אחרונות, הצעה לארוחת החם של ראש השנה ממטבח של
 אָתִי.

הכתבה כללה מתכונים, צילומי מנות הנחיות הסברים
 ובין לבין חילופי מסרים עם הבת צאלה.
 לפאות ולא להאמין איך אפילו מתכוני מאכלים יכולים
 ללמד על אישיותו של אדם.
 אותיות כתב יד סזורות בסדר מופתי שמצטרפות למתכונים
 שמתובלים בהרבה מילות אהבה, עיבוד ופרשון לבת.
 לא צריך להיות סטייליסט כדי להבחין בסיק ובהדר הניבטים
 מכל תו וכל פיקסל שבכתבה. עם מי שאינו ערפולוס יוכל
 להבחין שמאחורי כתב היד המלוטש, עומדת אישיות
 בעתות אסתטיות נועזות ופרפקציוניסטיות ולא צריך להיות

פסיכולוג כבי אלות את האם האוהבת המעוצנת
והמפסנת העולה מהערות השוליים שבין המתכונים.

פעמונים הראשי צריחים, נופים פסולטים, בתי אבן
וסבילים צריים, מעיין בקצה הרחוב, ובהית חום אהבה
ופינוקים, ואם בונוס... מטבח שופע בניחוחות תבשילים,
וכצברי השיר מה עוז אפשר לבקש בשביל לחיות ?
אט אט עצבו שלוש העוצלים את הקן, פרשו כנפיים, עפו
ובנו קן משלהם, ועתה שהקן התרוקן, כבר אפשר היה
בסקט להצדקן.

כל התנאים היו בשלים לקראת האיזיליה והחיים הנפלאים
ומלאי הסיפוק שזוז נכונו, אילולא בא העורף האכזר
ותבע את ליטרת הבשר שלו,
צדש ולקח באחת את היקר מכל.
ביום ההוא שבו נלצר עורף הבן, נלצר גם עורפה של האם,
ביום ההוא שבו אופיה העצול שבסוללים, על אל מעבר
לשמיים, חסבה בליבה האם, טוס לאן שבא לבק... רק אל
תשכח לקחת אותי עמך.

האם היו אלה תחושות אדם של הורה הקובר את בנו, או
שנא ייסורי העעסועים לנשמה אהובה ?
צעד העעסועים מהיקיר המוטט לבזו בשמיים, עבר על צער
הפריצה מהיקירים של פני הארץ, ובטרם מלאו שנתיים

למותו. בעודה שוכנת במיטתה שבהית החם שבו איננה את
 ילדיה, נפרצה אָתִי לשלום כבי להתאחד עם הילד שאיננו.

עתה שהם מביטים מן השמיים שמהם. הם וזאי רואים את
 ים האהבה ואת השלום שהם העצים שהותירו על הארץ.
 והם רואים את מאיר כשהוא מסב לבו אל שלחן השבת
 שהוא ערק קוצם לשלושה סועים.

והם וזאי מתפעלים מהשינה היפה והמאופחת שבזמנת לה
 בחצר הבית ואתי לבטח שומעת את מאיר כשהוא מספר
 בשאווה על שזון האורלזין שהוא זאב לתקן. כי הוא
 יודע שהיא מאד תשמח לראות את תנועת המחושים אחרי
 השנים הארוכות שהם עמזו מלכת.

אתי יקרה מאד לכתו של אופיר נפשק לא יזעה מנוחה.
 הסבל והכאב קיננו בתוכך ולא הרפו ממך. שמת המפלט
 בשמיים. עם הבן יקיר לך, היא נחמה פורתא לצער
 שהותרת על הארץ.

נחו על מסכת שלום.

לפני סיום, אשהוא מן העבר הרחוק שאנו מקווים להיות
 מחזים לזיכרה של אָתִי

לפני כאלוים שנה התארסנה קבוצת אנשים מבני המשפחה.
 אסורים אותם ערכנו בסביבות ירושלים. מיזי שבו יצאנו

עם ילדינו למסעות רשליים בהרים שמסביב לירושלים.
 אמאנו מרחקים. ראינו נופים ויליניו מחוזות שלא הכרנו.
 כולנו אהבנו את הסיורים האלה. ואָתי שהייתה מאז
 נלהבת מהמסעות החלה אפילו לנהל יומן ואפילו עם
 נתנה לו. ליומן שלה.

בלי קשר לקבוצת הסיור של אותם ימים. החלה להתארסן
 לאחרונה קבוצה משפחתית

לסיורים בשכונות ירושלים ואחרי
 ההצלחה שנחלו הסיורים
 הראשונים. החלטנו למסב את
 הסיורים וכמו אָתי עם אנחנו
 נקרא לקבוצה שלנו בשם: "קבוצת
 הסיור ע"ש אסתר הכהן סקלי".

שיתנוסס על שבי החולצות שנאבש לאופנו עיניכם
 הראות.

יהי זכרה ברק.